

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה
העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)
מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטפנט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת הרב יהודה אריה ב"ר יעקב שכטר זצ"ל דוד ב"ר משה זאב שיפמן ע"ה

משנה ו'

אֵלו טְעוּנֵי תְנוּפָה וְאֵין טְעוּנֵי הַגְּשָׁה המשנה מפרטת מיני דברים שמביאים לבית המקדש שיש להניפם, אך אין צורך להגישם למזבח: **לֹג שָׁמֶן שֶׁל מִצְרַע וְאֶשְׁמוֹ** את לוג השמן וקרנבן האשם שמביא המצורע ביום סהרתו, **וְהַבְּכוֹרִים, כְּדָבָרֵי רַבִּי אֶלְיעִזֶּר בֶּן יַעֲקֹב** שסובר שיש להניף גם את הביכורים שמביאים לבית המקדש, **וְאִמּוּרֵי שְׁלָמֵי יָחִיד** האמורים מקרבן שלמים שהביא אדם פרטי מישראל, שמוקרבים על גבי המזבח, **וְחִזָּה וְשׁוֹק שְׁלֵהוֹן** וכן את החזה והשוק הניתנים לכהנים מקרבן שלמים של אדם פרטי מישראל, **אֶחָד אֲנָשִׁים** בין שמביא הקרבן הוא גבר, **וְאֶחָד נָשִׁים** ובין שהביאה את הקרבן אשה, יש להניף את הקרבן, ברם **בְּיִשְׂרָאֵל** רק כאשר מביא הקרבן הינו גבר מישראל הוא מניף את הקרבן יחד עם הכהן, **אֲבָל לֹא בְּאַחֲרֵים** אבל בקרבנות שהביאו אותם גויים, או נשים, רק הכהן לבדו מניף את הקרבן (חוץ ממנחת סוטה וקרנבן נזירה) **וּשְׁתֵּי הַלֶּחֶם, וְשְׁנֵי כַבָּשֵׁי עֶצְרַת** וכן יש להניף את שתי הלחם ואת שני הכבשים הבאים עם שתי הלחם בחג השבועות. **כִּיצַד הוּא עוֹשֶׂה** כיצד מניף הכהן את שתי הלחם ושני הכבשים **נוֹתֵן שְׁתֵּי הַלֶּחֶם עַל גְּבִי שְׁנֵי כַבָּשִׁים** מניח את שתי הלחם בסמוך לשני הכבשים, **וּמְנִיחַ שְׁתֵּי יָדָיו מִלְמַטָּן** תחתיהם ומניף, **מוֹלִיךְ וּמְבִיא** לארבע רוחות השמים, **מַעֲלָה וּמוֹרִיד** למעלה ולמטה, **שֶׁנֶּאֱמַר (שמות כט, כז) "אֲשֶׁר הוֹנֵף וְאֲשֶׁר הוֹרֵם"** 'הונף' כוונתו הולכה והבאה לכל ארבעת הכיוונים, 'הורם' כוונתו העלאה והורדה*. פסוק זה נאמר במילואים וממנו למדים לשאר התנופות. **תְנוּפָה הֵיחָה בַּמִּזְבֵּחַ** את התנופות היו מבצעים בצד מזרח של המזבח, **וְהַגְּשָׁה בַּמִּזְבֵּחַ** ואת המנחה היו מגישים בצד מערב של המזבח, בקרן דרומית מערבית, **וְתְנוּפוֹת קוֹדְמוֹת לְהַגְּשׁוֹת** במנחות שיש להניפם וגם להגישם למזבח, יש להניף תחילה את המנחה ואח"כ מגישה אל המזבח. **מְנַחַת הָעֹמֵר** שמביאים בט"ז בניסן לאחר קצירת העומר **וּמְנַחַת קְנָאוֹת** מנחה שמביאה הסוטה **טְעוּנוֹת תְנוּפָה וְהַגְּשָׁה** יש להניפם ולהגישם אל המזבח. **לֶחֶם הַפְּנִים** שמסדרים על שולחן לחם הפנים משבת לשבת **וּמְנַחַת נְסֻכִים** הבאה עם קרבן בהמה - **לֹא תְנוּפָה וְלֹא הַגְּשָׁה** אין מניפים אותם ואין מגישים אותם אל המזבח.

* במסכת סוכה (ל"ז ע"ב) נכתב "תנן התם: שתי הלחם ושני כבשי עצרת כיצד הוא עושה מניח שתי הלחם על גבי שני הכבשין, ומניח ידו תחתיהן ומניף, ומוליך ומביא, מעלה ומוריד, שנאמר אשר הונף ואשר הורם. אמר רבי יוחנן, מוליך ומביא - למי שהארבע רוחות שלו, מעלה ומוריד - למי שהשמים והארץ שלו. במערבא מתנו הכי, אמר רבי חמא בר עוקבא אמר רבי יוסי ברבי חנינא: מוליך ומביא - כדי לעצור רוחות רעות, מעלה ומוריד - כדי לעצור טללים רעים, אמר רבי יוסי בר אבין, ואיתימא רבי יוסי בר זבילא זאת אומרת שירי מצווה מעכבין את הפורענות. שהרי תנופה שירי מצווה היא (שהרי עיקר המצווה הוא בדם הקרבן ולא בתנופה), ועוצרת רוחות וטללים רעים"

רבינו עובדיה מברטנורא
לוג ואשם מצורע - כתיב בהו והניף.

והבכורים כדברי רבי אליעזר בן יעקב - גרסינן. כלומר, דשמעינן ליה בעלמא דאמר ביכורים טעונים תנופה והלכה כמותו.

ואימורי שלמי יחיד וחזה ושוק שלהן - בהדיא כתיב בהו (ויקרא י') "שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים יביאו להניף".

אחד שלמי אנשים ואחד שלמי נשים - טעונים תנופה.

בישראל אבל לא באחרים - מפרש בגמרא דהכי קאמר, אחד אנשים ואחד נשים קרבנן טעון תנופה, ותנופה עצמה בישראל, אבל לא בידי נשים, דהכי תניא, בני ישראל מניפין ואין הגויים מניפין, בני ישראל מניפין ולא בנות ישראל מניפות.

שתי הלחם וכבשי שלמים של עצרת - הבאים בגלל הלחם. כתיב בהו (שם כ"ג) "והניף הכהן אותם על לחם הבכורים", ולא על ממש, אלא סמוך להם, כבשים בצד הלחם, כדברי רבי בברייתא. וכן הלכה.

שנאמר - במילואים (שמות כ"ט) "אשר הונף ואשר הורם", ומהונף והורם דמילואים ילפינן שאר תנופות. תנופה, מוליך ומביא. תרומה, מעלה ומוריד.

תנופה היתה במזרח - כלומר, אף במזרח של מזבח יכול להניף, וכל שכן במערבו דקרוב יותר להיכל. **קודמות להגשות** - בתחילה מניף ואחר כך מגיש. ובמנחת העומר ובמנחת קנאות איירי דטעונות תנופה והגשה, וכתיב במנחת קנאות (במדבר ה') "והניף את המנחה לפני ה'", והדר "והקריב אותה אל המזבח".

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פעריל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלאינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

יתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה ז'

רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר: שְׁלֹשָׁה מִיָּנִים סוּגֵי קִרְבָּנוֹת טְעוֹנִים שְׁלֹשׁ מִצּוֹת יֵשׁ לְבַצֵּעַ בָּהֶם שְׁלוֹשָׁה דְבָרִים שֶׁהֵינָם מִצְוָה: א. סְמִיכָה עַל רֹאשׁ הַקֶּרֶבֶן ב. תְּנוּפֶת הַקֶּרֶבֶן כְּשֶׁהוּא חַי ג. תְּנוּפֶת חֹזֶה וְשׁוֹק לְאַחַר שְׁחִיטַת הַקֶּרֶבֶן, שְׁתֵּים בְּכָל אַחַת וְאַחַת, וְהַשְּׁלִישִׁית אֵין בָּהֶן הֵינּוּ שֶׁבְכָל קֶרֶבֶן מִבְּצָעִים רַק שְׁתֵּים מִתּוֹךְ שְׁלוֹשׁ הַמִּצְוּוֹת. וְאֵלוֹ הֵן שְׁלוֹשׁ סוּגֵי הַקִּרְבָּנוֹת: זְבָחֵי שְׁלָמִי יָחִיד קִרְבָּנוֹת שְׁלָמִים שֶׁמֵּבִיא אָדָם פְּרֻטֵי מִיִּשְׂרָאֵל, וְזְבָחֵי שְׁלָמִי צָבוּר שְׁנֵי הַכֹּבָשִׁים הַבָּאִים עִם שְׁתֵּי הַלֶּחֶם בְּחַג הַשְּׁבֻעוֹת, וְאַשֶּׁם מְצָרַע קֶרֶבֶן אֲשֶׁם שֶׁמֵּבִיא הַמִּצְוָרַע בְּיוֹם טְהַרְתּוֹ. זְבָחֵי שְׁלָמִי יָחִיד בְּקֶרֶבֶן שְׁלָמִים שֶׁמֵּבִיא אָדָם פְּרֻטֵי מִיִּשְׂרָאֵל - טְעוֹנִים סְמִיכָה חַיִּים יֵשׁ לְסִמּוּךְ עַל רֹאשׁ הַקֶּרֶבֶן בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּים*, וְתְנוּפָה שְׁחוּטִים וְיֵשׁ לְהִנִּיף אֶת אֲמֹרֵי הַקֶּרֶבֶן הַקִּרְבִּים עַל הַמִּזְבֵּחַ, וְכֵן אֶת הַחֹזֶה וְשׁוֹק מֵהַקֶּרֶבֶן שְׁנִיתֵנִים לְכַהֲנִים, וְאֵין בָּהֶם תְּנוּפָה חַיִּים אֲבָל אֵין מְנִיפִים אֶת הַקֶּרֶבֶן בְּעוֹדוֹ בְּחַיִּים. זְבָחֵי שְׁלָמִי צָבוּר שְׁנֵי כֹבָשֵׁי חֹג הַשְּׁבֻעוֹת - טְעוֹנִים תְּנוּפָה חַיִּים יֵשׁ לְהִנִּיף אוֹתָם בְּעוֹדָם בְּחַיִּים (כְּמִבּוֹאֵר בַּמִּשְׁנָה הַקּוֹדֶמֶת) וְשְׁחוּטִים וְכֵן יֵשׁ לְהִנִּיף אֶת הַחֹזֶה וְשׁוֹק מֵהַקֶּרֶבֶן לְאַחַר שֶׁנִּשְׁחַט, וְאֵין בָּהֶן סְמִיכָה אֲבָל אֵין צוּרֵךְ לְסִמּוּךְ עַל רֹאשׁ הַקֶּרֶבֶן. וְאַשֶּׁם מְצָרַע טְעוֹן סְמִיכָה יֵשׁ לְסִמּוּךְ עַל רֹאשׁ הַקֶּרֶבֶן, שְׁכֵן בְּכָל קִרְבָּנוֹת שֶׁמֵּבִיא הַיָּחִיד (אָדָם פְּרֻטֵי מִיִּשְׂרָאֵל) יֵשׁ צוּרֵךְ לְסִמּוּךְ עַל רֹאשׁ הַקֶּרֶבֶן חוּץ מִקִּרְבָּנוֹת הַבְּכוֹר, קֶרֶבֶן מַעֲשֵׂר וְקֶרֶבֶן פֶּסַח, וְתְנוּפָה חַי וְכֵן בְּקֶרֶבֶן הַמִּצְוָרַע יֵשׁ לְהִנִּיף אֶת הַקֶּרֶבֶן בְּעוֹדוֹ חַי, וְאֵין בּוֹ תְנוּפָה שְׁחוּט אֲבָל אֵין צוּרֵךְ לְהִנִּיף מִחֻלְקֵי הַקֶּרֶבֶן לְאַחַר שֶׁנִּשְׁחַט*.**

*שנאמר "ואם זבח שלמים קרבנו... וסמך ידו על ראש קרבנו" (ויקרא ג, א-ב)
** לפי שהלכה למשה מסיני שאין סמיכה בקרבנות ציבור חוץ משתי קרבנות: א. השעיר המשתלח ביום הכיפורים שטעון את סמיכת הכהן הגדול ב. פר העלם דבר של ציבור שיש על הסנהדרין לסמוך על ראש הפר.
*** לפי שבקרבן השלמים שמביא היחיד נכתב "את החזה להניף אותו תנופה לפני ה'" ומכאן למדו ש'אותו' את קרבן השלמים שמביא היחיד צריך להניף, אך לא את קרבן האשם שמביא המצורע.

רבינו עובדיה מברטנורא

שלושה מינין-

שלמי יחיד, ושלמי צבור שהם כבשי עצרת, ואשם מצורע. שלושה מינים הללו טעונים בין שלושתן שלוש מצות, סמיכה, תנופה חיים, תנופה שחויטים.

שחים- מצות מן השלוש יש בכל מין ומין, והשלישית אין בהם. דאין בכל מין אלא שתיים.

שלמי יחיד- כתיב בהו סמיכה בויקרא.

ותנופה שחויטים- בחזה ושוק שלהן, בצו את אהרן.

שלמי צבור- כתיב בהו תנופה חיים, והניף הכהן אותם דהיינו חיים, ותנופה שחויטים, בחזה ושוק שלהן,

דילפינן (מקדשי) וצ"ל משלמין יחיד. אבל סמיכה לא בעו, דהלכתא גמירי לה דאין בכל קרבנות צבור

אלא שתי סמיכות בלבד, סמיכה של שעיר המשתלח

ושל פר העלם דבר של צבור.

אשם מצורע- כתיב ביה תנופה חי, כדכתיב והניף הכהן אותם, בפרשת זאת תהיה. וסמיכה, דאי אפשר לקרבן יחיד שלא יסמוך ידו

על ראש קרבנו.

אבל לא תנופה שחויט- דמיעט רחמנא גבי שלמי יחיד, (ויקרא ז) "את החזה להניף אותו". אותו, למעוטי אשם של מצורע שאינו טעון תנופה שחויט.